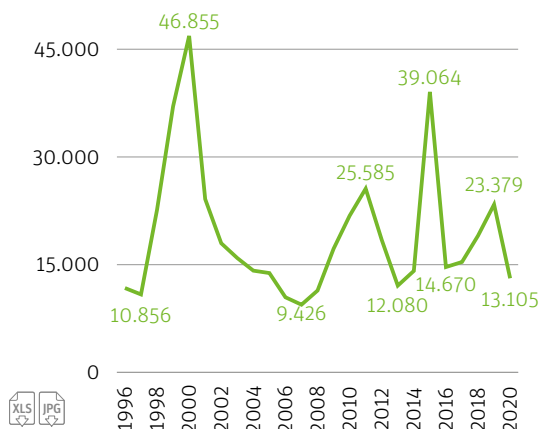

1. Cijfers

Verzoeken om internationale bescherming in België

Evolutie van de verzoeken

Evolutie van het aantal verzoekers om internationale bescherming (eerste verzoek)

13.105 personen hebben in 2020 een eerste verzoek om internationale bescherming in België ingediend, ongeveer de helft minder dan in 2019 (-44%).

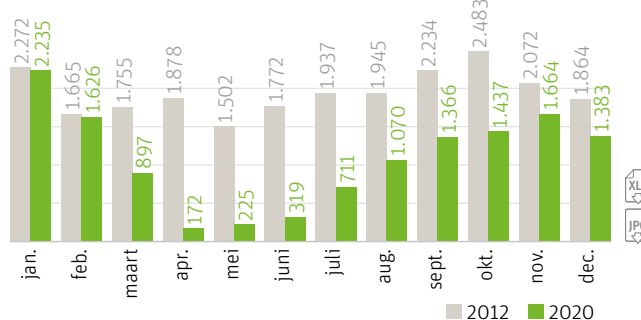
De sterke daling van het aantal in 2020 geregistreerde eerste verzoeken ten opzichte van 2019 is te wijten aan de gezondheidssituatie ten gevolge van de COVID-19-pandemie. Vanaf de maand maart was het aantal verzoeken om bescherming in vrije val, met amper 172 eerste aanvragen in de maand april.

Het is belangrijk een onderscheid te maken tussen eerste verzoeken om bescherming en volgende verzoeken: er is sprake van een volgend verzoek wanneer een persoon die in het verleden al één of meer verzoeken heeft ingediend en afgesloten een nieuw verzoek indient. De verzoeker moet dan nieuwe elementen aan zijn verzoek toevoegen opdat het in aanmerking zou worden genomen.

- Tussen 17 maart en 2 april 2020 konden geen verzoeken worden geregistreerd door de tijdelijke sluiting van het aanmeldcentrum.
- Tussen 3 april en 30 oktober 2020 gebeurden de verzoeken op afspraak, omdat de DVZ-diensten de capaciteit hadden beperkt.
- Sinds 30 oktober 2020 kunnen verzoeken opnieuw zoals voorheen worden ingediend.
- In 2019 werden maandelijks gemiddeld 1.950 eerste verzoeken ingediend. Het gemiddelde voor 2020 is gedaald tot 1.100 per maand. Tijdens de eerste zes maanden van 2021 werden tussen de 900 en de 1.200 eerste verzoeken per maand ingediend, wat nog altijd veel minder is dan de afgelopen jaren.
- Naast de administratieve beperkingen om een verzoek om internationale bescherming te registreren, illustreren deze dalende cijfers ook de vele beperkingen op het vlak van de grensoverschrijdingen sinds het begin van de pandemie.

Tussen april en juni 2020 is het aantal eerste verzoeken op maandbasis met meer dan 80% gedaald in vergelijking met dezelfde maanden in 2019.

Aantal eerste verzoeken per maand in 2019 en 2020

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Totaal aantal verzoekers om bescherming	21.215	22.850	44.760	18.710	19.688	23.443	27.742	16.910
Aantal personen die een eerste verzoek om bescherming hebben ingediend	12.080	14.130	39.064	14.670	15.373	19.038	23.379	13.105
Aantal personen die een volgend verzoek om bescherming hebben ingediend	9.135	8.720	5.670	4.040	4.315	4.405	4.363	3.805
% personen waarop een volgend verzoek betrekking heeft	43%	38%	13%	22%	22%	19%	16%	23%

3.805 personen hebben in 2020 een volgend verzoek ingediend, 13% minder dus dan in 2019.

In verhouding tot het totale aantal aanvragen neemt dat cijfer in 2020 evenwel toe.

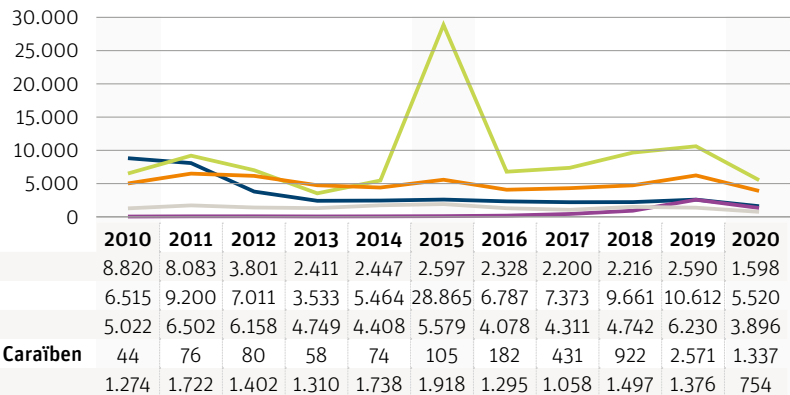
- Gemiddeld zijn de volgende verzoeken voor alle nationaliteiten samen goed voor 23% van alle verzoeken om bescherming in 2020.
- De impact van de COVID-19-crisis was beperkter op de volgende verzoeken dan op de eerste verzoeken. Tussen 2019 en 2020 is er voor de eerste verzoeken een daling van 44% vastgesteld, tegenover 13% voor de volgende verzoeken. Dat komt doordat de volgende verzoeken betrekking hebben op personen die al op het grondgebied aanwezig zijn.
- Deze daling is het gevolg van een vertraging van de werkzaamheden van het CGVS gedurende enkele maanden. Personen die een eerste verzoek wilden indienen hadden het in het voorjaar van 2020 bovendien ook moeilijk om toegang tot het grondgebied te krijgen.
- De volgende verzoeken komen vooral van Afghanen (21%) en Irakezen (12%). Van alle Afghanen die in 2020 een verzoek om bescherming hebben ingediend had een kwart betrekking op volgende verzoeken. Voor de Irakezen was dat de helft.

Herkomst van verzoekers om internationale bescherming

In de afgelopen tien jaar is de herkomst van asielzoekers sterk veranderd.

- In 2020 was 42% van de personen die een eerste verzoek om internationale bescherming hebben ingediend afkomstig uit een West-Aziatisch land. Vijf jaar eerder was 74% afkomstig uit deze regio.

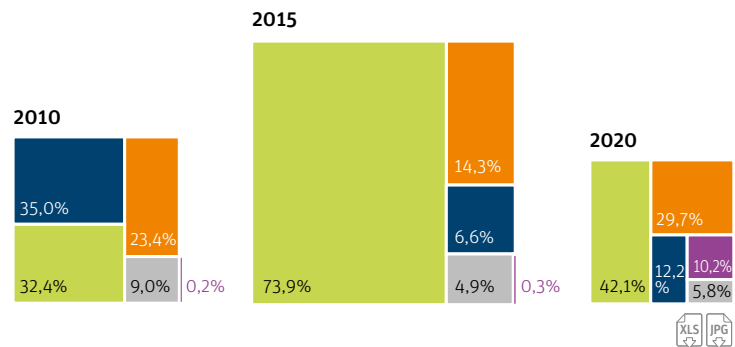
Evolutie van het aantal verzoekers om internationale bescherming (eerste verzoek) per herkomstregio, 2010-2020

- Europa buiten de EU
- West-Azië
- Sub-Sahara-Afrika
- Latijns-Amerika en de Caraïben
- Andere

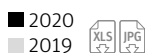
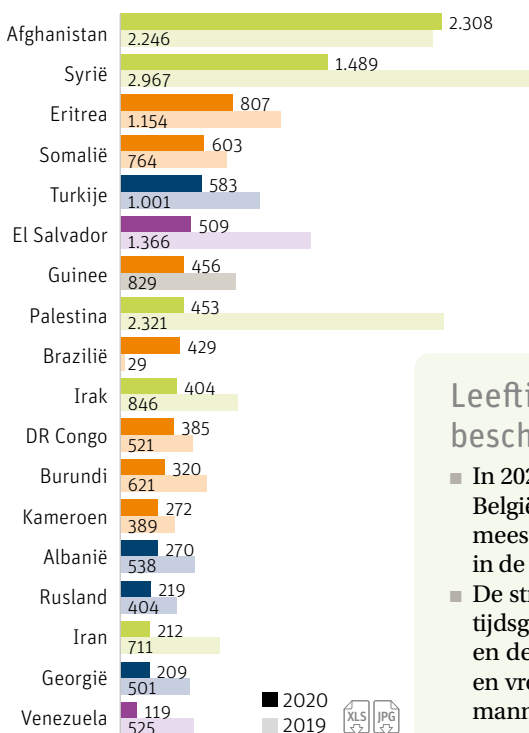
- De landen uit Sub-Sahara-Afrika komen op de tweede plaats, met 30% in 2020. Dat is een stijging in percentages, maar niet in aantallen personen.
- Samen vormden de Europese landen van buiten de EU in 2010 de grootste herkomstregio van verzoekers om bescherming (35%, tegenover 12% in 2020).
- Latijns-Amerikaanse landen van hun kant waren goed voor 10% in 2020, vergeleken met 0,3% en 1% in 2015 en 2010. Zowel in absolute als in relatieve cijfers gaat het hier om een forse stijging. In 2019 was het aantal verzoekers om bescherming uit Latijns-Amerika nog hoger dan in 2020 (bijna een verdubbeling).

Niet alle nationaliteiten werden even hard getroffen door de vertraging van de verzoeken om internationale bescherming tussen 2019 en 2020

- In 2020 waren **Afghanen** en **Syriërs** nog altijd de koplopers. Terwijl het aantal Afghanen ten opzichte van 2019 zelfs nog licht is gestegen, is het aantal Syriërs fors gedaald (het is gehalveerd). Ter vergelijking: in 2015 (toen het aantal verzoeken om internationale bescherming een piek bereikte) waren er 7.700 Afghanen en 10.300 Syriërs.
- Deze daling tussen 2019 en 2020 was er trouwens voor een groot aantal nationaliteiten. Bijzonder opvallend was deze daling bij **Irakezen** (gedeeld door twee) en **Salvadoranen** (gedeeld door vier).
- Alleen bij de **Brazilianen** was er een omgekeerde tendens. In 2019 verzochten er 29 onder hen om internationale bescherming, tegenover 429 in 2020. Volgens de Dienst Vreemdelingenzaken ging het bij de meeste van deze verzoeken om “personen die al enige tijd in België verbleven en hun verblijf op die manier dachten te kunnen regulariseren. Velen van hen hebben intussen afgezien van hun verzoek”. (Overzicht 2020 - CGVS).

Voornaamste nationaliteiten van verzoekers om internationale bescherming in 2019 en 2020

Leeftijd en geslacht van verzoekers om internationale bescherming

- In 2020 ging het bij 32% van de verzoekers om internationale bescherming in België om vrouwen. Dat percentage daalt de afgelopen jaren: sinds 2011 lag het meestal tussen de 35% en 38%, behalve in 2015, toen het tijdens de grote piek in de verzoeken nauwelijks 28% bedroeg.
- De structuur per leeftijd blijft de afgelopen jaren betrekkelijk stabiel. De leeftijdsgroep 18-34 jaar is het talrijkst (44%), gevolgd door de min 18-jarigen (35%) en de 35-plussers (21%). Deze structuur is vrij gelijklopend tussen mannen en vrouwen (met een lichte oververtegenwoordiging van 18-34-jarigen bij de mannen, en bij de vrouwen van 35 jaar en ouder).

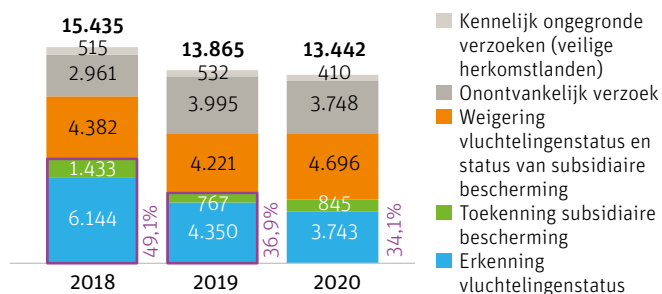
Beslissingen inzake internationale bescherming in België

Beslissingen in eerste aanleg (CGVS)

Erkenning van een status van internationale bescherming

- Op grond van zijn individuele verhaal wordt een individu als **vluchteling** beschouwd indien hij aan de criteria van de Conventie van Genève voldoet.
- Wanneer een asielzoeker niet aan de voorwaarden voldoet om als vluchteling te worden erkend maar bij een terugkeer naar zijn land een reëel risico op ernstige schending van zijn rechten loopt, kan hem **subsidiare bescherming** worden verleend.
- In beide gevallen krijgen personen met een beschermingsstatus een verblijfsrecht van beperkte duur, en pas vijf jaar na de aanvraag voor bescherming één van onbeperkte duur.
- De beschermingsgraad komt overeen met het aantal personen aan wie een beschermingsstatus werd toegekend (vluchteling of subsidiare bescherming) ten opzichte van het totale aantal personen voor wie een definitieve beslissing werd genomen (met de gevallen waarin een volgende aanvraag in overweging werd genomen en met de intrekkingen of opheffingen van de beschermingsstatus wordt in de definitieve beslissingen geen rekening gehouden).

Verdeling van de definitieve beslissingen in eerste aanleg van het CGVS in 2018, 2019 en 2020 (dossiers)

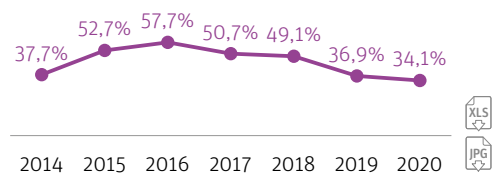
34% van de definitieve beslissingen gaf in 2020 aanleiding tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Bij deze 4.588 dossiers ging het om 5.836 personen:

- 4.888 vluchtelingenstatussen
 - 948 subsidiare beschermingen
- De erkenningsgraad is de afgelopen jaren aanzienlijk gedaald. Vooral tussen 2018 en 2019 is er een gevoelige daling, van 49% naar 37%. In 2020 is de beschermingsgraad opnieuw licht gedaald tot 34%. Terwijl tussen 2015 en 2017 minstens de helft van de beslissingen resulteerde in een vorm van bescherming was dat in 2020 nog maar een derde.
- Het aantal personen van wie het verzoek als onontvankelijk wordt beschouwd is tussen 2019 en 2020 relatief stabiel gebleven. Van de onontvankelijke verzoeken in 2020 gaat het bij een derde om verzoeken waarvoor de beschermingsstatus in een EU-land al is toegekend (1.214), een cijfer dat is gestegen ten opzichte van 2019 (1.097).
- De onontvankelijke beslissingen buiten beschouwing gelaten, bedraagt de beschermingsgraad 47,3%.

In 2020 heeft het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing genomen in 14.272 dossiers, goed voor 17.384 personen.

- Voor 13.442 dossiers werd een definitieve beslissing in eerste aanleg genomen (beslissingen ten gronde).
- 686 dossiers betreffende een volgend verzoek werden in aanmerking genomen. Voor deze personen is de definitieve beslissing nog niet bekend.
- Voor 144 dossiers werd de internationale beschermingsstatus opgeheven of ingetrokken.

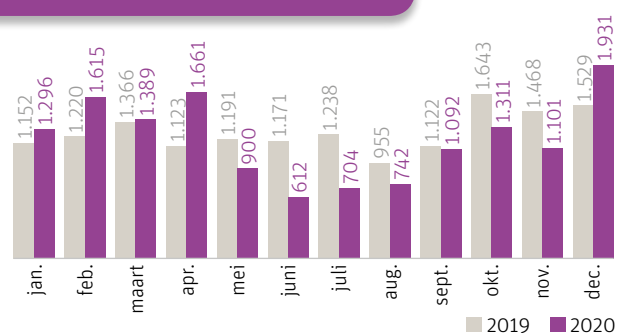
Beschermingsgraad (op basis van dossiers)

In België komt de erkenningsgraad in eerste aanleg, waarbij dus alleen rekening wordt gehouden met de beslissingen van het CGVS, bijna overeen met de definitieve beschermingsgraad (wanneer alle beroepsmogelijkheden zijn uitgeput). De beslissingen die na een beroep bij de beroepsinstantie, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zijn genomen komen op de volgende pagina aan bod.

Impact van de gezondheidscrisis op het aantal beslissingen van het CGVS

In totaal heeft het CGVS in 2020 bijna evenveel beslissingen genomen (14.354) als in 2019 (15.178), ongeveer 5% minder. De impact van de gezondheidscrisis op het geheel van de beslissingen door het CGVS was minder groot dan dat op het aantal verzoeken om internationale bescherming. Dat neemt niet weg dat tussen mei en augustus een aanzienlijke vertraging van het aantal beslissingen is opgetreden, gecompenseerd door een hoger aantal beslissingen in bepaalde maanden van het jaar.

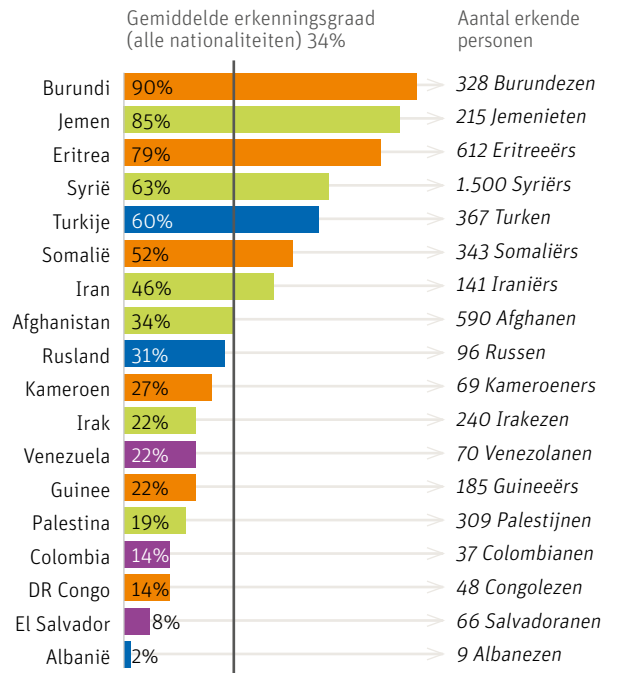

Beschermingsgraad volgens herkomst

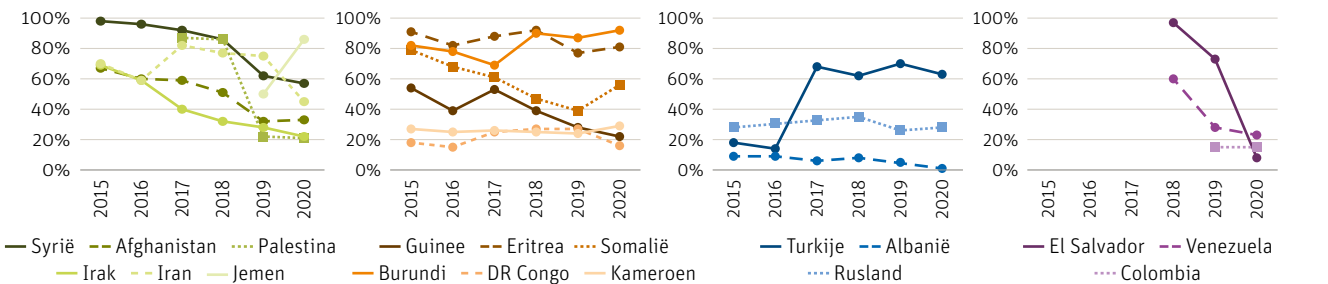
Achter de gemiddelde beschermingsgraad van 34% gaan grote verschillen schuil naargelang van de herkomst. De variatie qua beschermingsgraad in de afgelopen jaren hangt ook af van de herkomst van de aanvragers.

- De meeste nationaliteiten uit **West-Azië** (Syriërs, Afghanen, Palestijnen) zagen hun beschermingsgraad de afgelopen jaren dalen, met uitzondering van de Jemenieten, die pas recentelijker figureren tussen de verzoekers om bescherming.
- Het beeld is gemengd voor **Afrikaanse nationaliteiten**: voor een aantal van hen zijn de percentages al verscheidene jaren hoog (80% en meer), zoals het geval is bij Burundezen of Eritreeërs. Bij Congolezen of Kameroeners daarentegen ligt die graad onder de 30%.
- Enkele **Europese nationaliteiten** buiten de EU komen voor bij de door het CGVS genomen beslissingen: Turken, voor wie het beschermingspercentage zich sinds enkele jaren stabiliseert rond de 60%. Voor Russen ligt dat percentage lager (tussen de 30 en 40%). In die periode kreeg minder dan 10% van de Albanese bescherming.
- Meer recentelijk vielen ook drie **Latijns-Amerikaanse nationaliteiten** op in de cijfers van het CGVS: Salvadoranen, voor wie de beschermingsgraad is gedaald van 97% in 2018 tot 8% in 2020, Venezolanen, met dezelfde evolutie maar in mindere mate, en Colombianen, voor wie de afgelopen twee jaar ongeveer 15% van de beslissingen resulteert in de toekenning van een beschermingsstatus.

Beschermingsgraad voor nationaliteiten waarvoor in 2020 minstens 200 beslissingen zijn genomen, en aantal erkende personen

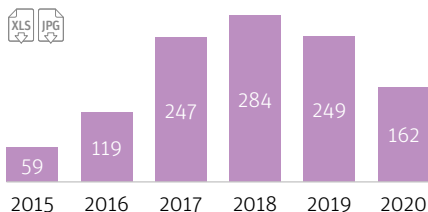
Evolutie van de beschermingsgraad tussen 2015 en 2020 voor de hierboven geïdentificeerde nationaliteiten (alleen de percentages met betrekking tot een minimumaantal van 100 beslissingen komen hier aan bod)

Intrekkingen of opheffingen

Voor 144 dossiers werd de beschermingsstatus in 2020 ingetrokken of opgeheven. In totaal gaat het om 162 personen, een aantal dat daalt.

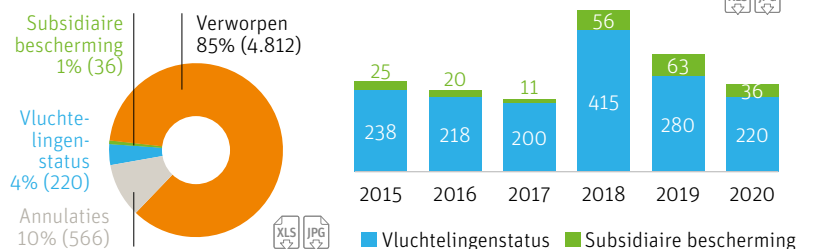
35% betrof Irakezen, 18% Afghanen en 13% Russen.

Toekenning van een internationale beschermingsstatus door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Onderstaande cijfers komen van het CGVS. Het gaat dus om beslissingen in eerste aanleg. Beslissingen inzake internationale bescherming kunnen ook worden genomen door de **Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV)** als er beroep werd aangetekend tegen een beslissing van het CGVS. In 2020 heeft de RvV 5.634 beslissingen genomen, een stijging ten opzichte van 2019. Daarvan waren er 256 (5%) beslissingen positief (toekenning van de status).

Door de RvV genomen beslissingen (2020)

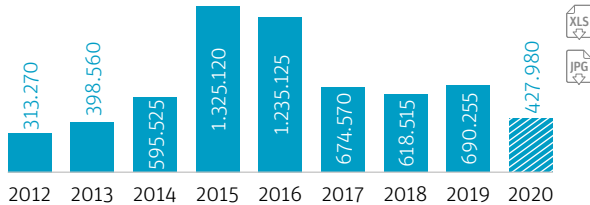

Internationale bescherming op EU-niveau (EU + Zwitserland en Noorwegen)

Aantal verzoeken om internationale bescherming (eerste verzoeken)

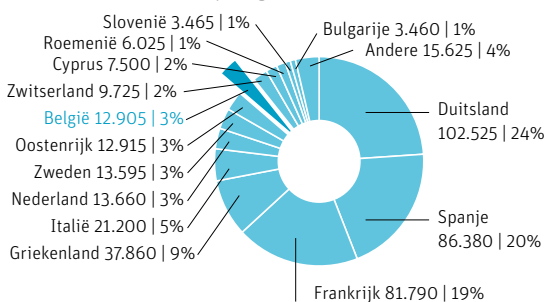
De **Europese landen** waarover het hier gaat zijn de EU-28 (inclusief het Verenigd Koninkrijk tot 2019) + Zwitserland en Noorwegen. Na het uittreden van het Verenigd Koninkrijk uit de EU, en totdat een overeenkomst over statistische samenwerking is gesloten, publiceert Eurostat geen nieuwe gegevens meer voor het Verenigd Koninkrijk. Het land is derhalve niet opgenomen in de cijfers voor 2020.

Evolutie van het aantal verzoekers om internationale bescherming in de Europese landen (het Verenigd Koninkrijk niet meegerekend voor 2020)

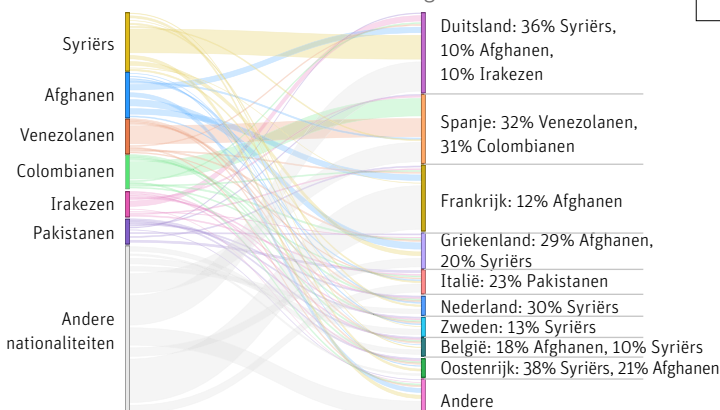

Met 13.105 eerste verzoeken was er in België tussen 2020 en 2019 een daling met 44%, waarmee het op Europees niveau op de 9e plaats komt wat opvang betreft (3% van het totaal).

Verdeling van de eerste verzoeken om bescherming per gastland in 2020

Eerste verzoeken om bescherming in functie van de voornaamste nationaliteiten en de voornaamste gastlanden in 2020

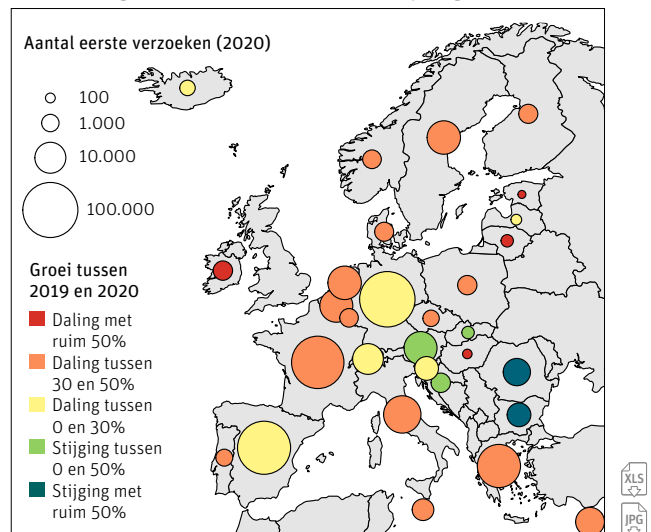

Deze figuur toont de voornaamste Europese gastlanden (minimaal 3% van het totaal) en de nationaliteiten die minstens 10% vertegenwoordigen van de eerste verzoeken om bescherming in minstens één van de geselecteerde gastlanden.

In 2020 werden in Europa (EU+) 427.980 eerste verzoeken om internationale bescherming geregistreerd, een daling van 38% ten opzichte van 2019.

- Deze daling kan gedeeltelijk worden toegeschreven aan de COVID-19-pandemie maar ook aan het feit dat het Verenigd Koninkrijk geen cijfers voor 2020 heeft doorgegeven (in tegenstelling tot de voorgaande jaren). Ter vergelijking: in 2019 werden in het Verenigd Koninkrijk 44.250 verzoeken geregistreerd.
- Bovendien gaat achter de algemene neerwaartse trend een verscheidenheid aan situaties in Europa schuil. In de meeste landen is het aantal verzoeken om internationale bescherming gedaald. Dat is het geval voor de voornaamste ontvangende landen: Duitsland, Spanje, Frankrijk en Griekenland. Sommige Oost-Europese landen vertonen evenwel een omgekeerde trend: in Oostenrijk, Slowakije en Kroatië was er een bescheiden stijging (ongeveer 20% meer dan in 2019), terwijl die stijging in Bulgarije en Roemenië meer dan 50% bedroeg (+67% in Bulgarije en +145% in Roemenië).

Aantal eerste verzoeken om bescherming in 2020 en groei tussen 2019 en 2020 per gastland

Wat internationale bescherming betreft, ontvangen de Europese landen niet allemaal dezelfde profielen.

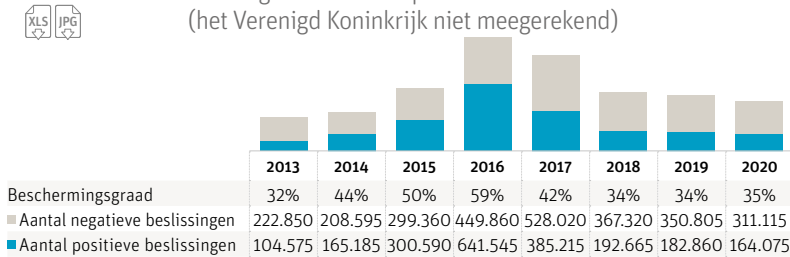
- De voornaamste asiënationaliteiten (Syriërs, Afghanen) worden opgevangen in Duitsland, Griekenland, Nederland en Oostenrijk.
- Spanje daarentegen vangt hoofdzakelijk Venezolanen en Colombianen op.
- Italië telt heel wat Pakistaniërs onder de verzoekers.
- Frankrijk, Zweden en België vangen in de eerste plaats Afghanen en Syriërs op, maar ook andere nationaliteiten (Bengalezen, Guineeërs, Ivorianen in Frankrijk; Eritreeërs in Zweden en België).

Beslissingen inzake internationale bescherming

Op Europees niveau is de beschermingsgraad tussen 2018 en 2020 stabiel gebleven.

De afgelopen drie jaar leidde ongeveer 34-35% van de beslissingen tot de toekenning van een beschermingsstatus (vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming), tegenover 59% in 2016 en 42% in 2017. In absolute cijfers kregen in 2020 164.075 personen bescherming.

Aantal positieve en negatieve beslissingen en beschermingsgraad in eerste aanleg voor alle Europese landen samen (het Verenigd Koninkrijk niet meegerekend)

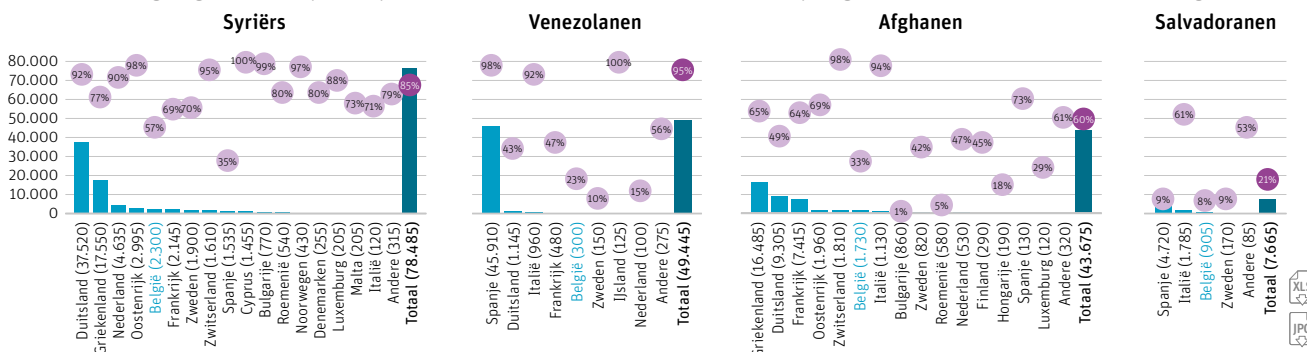

Syriërs, Afghanen en Irakezen maken in 2019 samen meer dan de helft uit van de begunstigden van een beschermingsstatus in Europa.

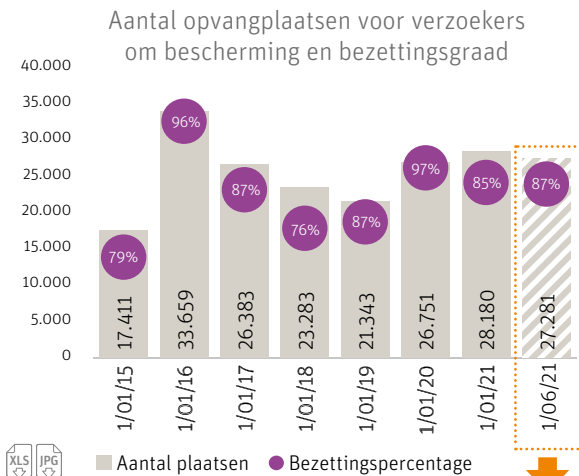
- Achter de gemiddelde beschermingsgraad van 35% gaan grote verschillen schuil naargelang van de nationaliteit van de verzoekers om internationale bescherming.
- In 2020 stonden Syriërs en Afghanen nog altijd in de top drie, wat intussen ook het geval is voor Venezolanen. Bij deze drie nationaliteiten is de beschermingsgraad tamelijk uiteenlopend (gemiddeld 85% voor Syriërs, 95% voor Venezolanen en 60% voor Afghanen). Deze graad verschilt nog sterk van het ene gastland tot het andere. In België bijvoorbeeld geldt voor deze nationaliteiten een beschermingsgraad van respectievelijk 63%, 22% en 34%.

2020	Aantal positieve beslissingen in Europese landen (A)	Aantal positieve beslissingen in België (B)	Aantal vluchtelingen die zijn erkend of die subsidiaire bescherming genieten in België (A/B)	Gemiddelde erkenningsgraad in Europa	Gemiddelde erkenningsgraad in België
Syriërs	65.175	1.310	2,0%	85%	57%
Venezolanen	46.960	70	0,1%	95%	23%
Afghanen	26.000	575	2,2%	60%	33%
Colombianen	1.115	40	3,6%	3%	15%
Irakezen	9.965	220	2,2%	44%	22%
Turken	9.885	360	3,6%	49%	63%
Pakistaniërs	1.935	20	1,0%	10%	15%
Nigerianen	2.965	0	0,0%	17%	0%
Iranische	4.205	140	3,3%	34%	45%
Somaliërs	6.635	350	5,3%	61%	56%
Salvadoranen	1.640	75	4,6%	21%	8%

Totaal aantal beslissingen in eerste aanleg en beschermingsgraad voor de drie voornaamste nationaliteiten waarover een beslissing is genomen op Europees niveau en ook voor Salvadoranen, per gastland (minstens 100 beslissingen)

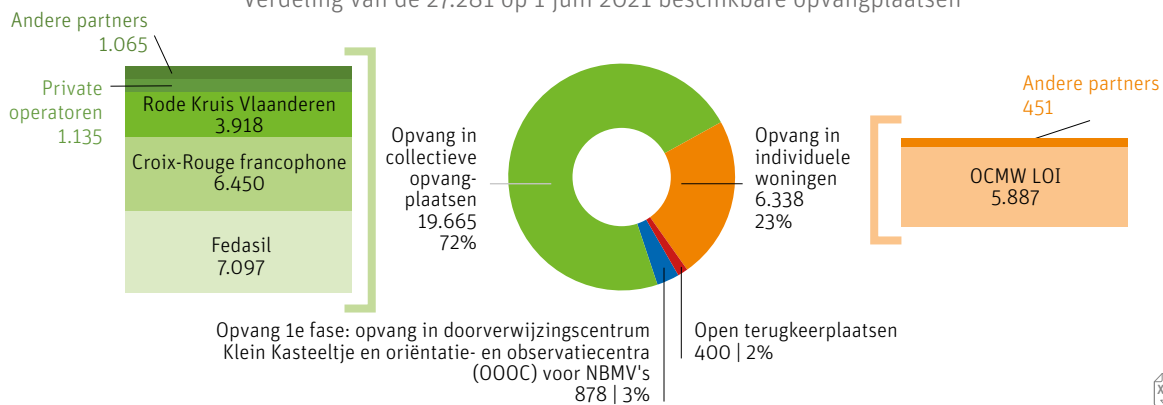
Opvang (Fedasil)

Sinds 2016 schommelt de opvangcapaciteit voor verzoekers om internationale bescherming tussen 20.000 en 33.000 plaatsen. De bezettingsgraad varieert tussen 76 en 97%.

- Op 1 juni 2021 beschikten Fedasil en zijn partners over een opvangcapaciteit van 27.281 plaatsen. 23.721 personen kregen er onderdak, goed voor een bezettingsgraad van 87%.
- Op 1 januari 2020 was de bezettingsraad 97%. Dat hoge cijfer benadert dat op 1 januari 2016. Op die datum was de capaciteit wel groter dan in 2020 (+26%).

Verdeling van de 27.281 op 1 juni 2021 beschikbare opvangplaatsen

- Op 1 juni 2021 ging het bij iets minder dan drie vierde van de opvangplaatsen om **collectieve opvangplaatsen**, verdeeld over Fedasil-plaatsen (36%), het Franstalige Rode Kruis (33%), het Nederlandstalige

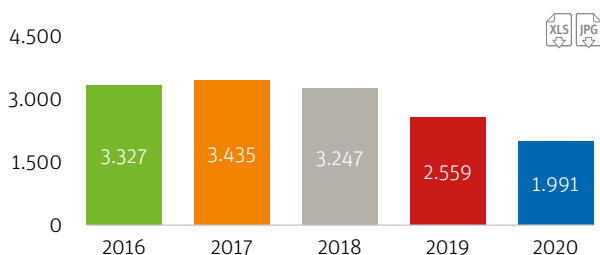
Rode Kruis (20%), privé-operatoren (6%) en andere partners (5%).

- Bij iets minder dan een kwart ging het om **individuele woningen**, voornamelijk lokale opvanginitiatieven beheerd door de OCMW's.

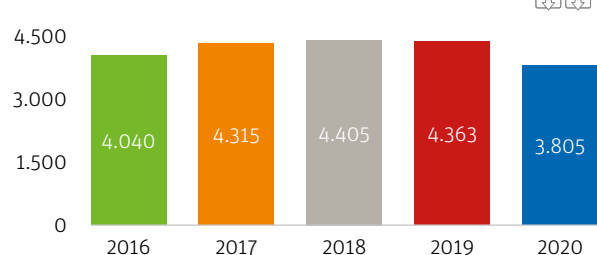
In 2020 kregen 1.991 personen die een volgend verzoek hadden ingediend geen opvangplaats. Dat cijfer is lager dan in andere jaren, vooral door de algemene vertraging in het voorjaar als gevolg van de COVID-19-pandemie.

Dit jaar ontving Myria van Fedasil geen cijfers over personen die een volgend verzoek hebben ingediend en een opvangplaats hebben gekregen. Uit de cijfers voor 2016 en 2019 blijkt dat dit aandeel heel laag was: tussen 3 en 4% (goed voor een honderdtal personen) verkeert in deze situatie. Nochtans acht het CGVS elk jaar de volgende verzoeken van ongeveer 700 personen ontvankelijk.

Aantal personen dat na een volgend verzoek een beslissing tot beperking van de opvang heeft ontvangen (Fedasil)

Aantal personen dat een volgend verzoek heeft ingediend (CGVS)

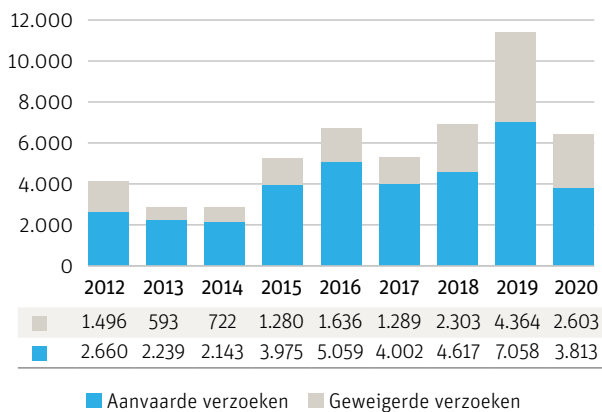
Dublin-statistieken

In 2020 vonden 454 effectieve Dublin-transfers plaats vanuit België naar een ander Europees land (uitgaande transfers), ten opzichte van 346 inkomende Dublin-transfers

- In 2020 was er een verdere daling van de effectieve uitgaande en inkomende transfers in vergelijking met de jaren voordien.
- De effectieve inkomende transfers (naar België) waren hoofdzakelijk afkomstig uit Frankrijk (34%) en Duitsland (31%).
- De effectieve uitgaande transfers gingen hoofdzakelijk naar Duitsland (31%), Frankrijk (21%), Nederland (13%) en Italië (10%).

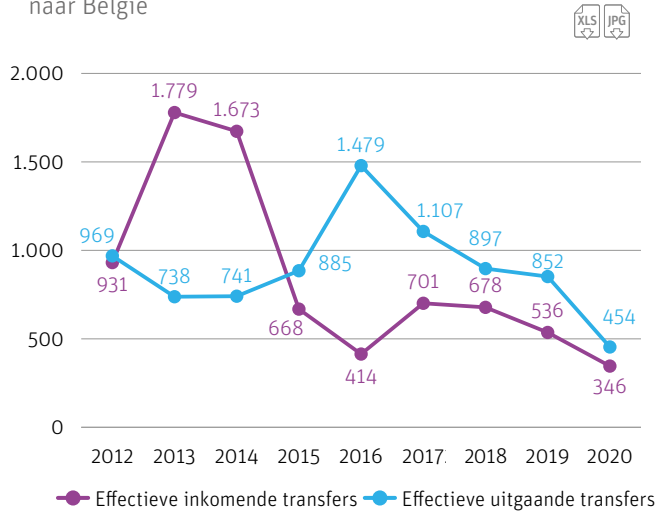
In 2020 werden 3.813 door België verstuurde Dublin-verzoeken door een andere lidstaat aanvaard, tegenover 7.058 in 2019. In 2020 werden 2.603 verzoeken geweigerd, tegenover 4.364 in 2019.

Aantal verzoeken uit België naargelang zij werden aanvaard of geweigerd door de lidstaat waaraan ze waren gericht

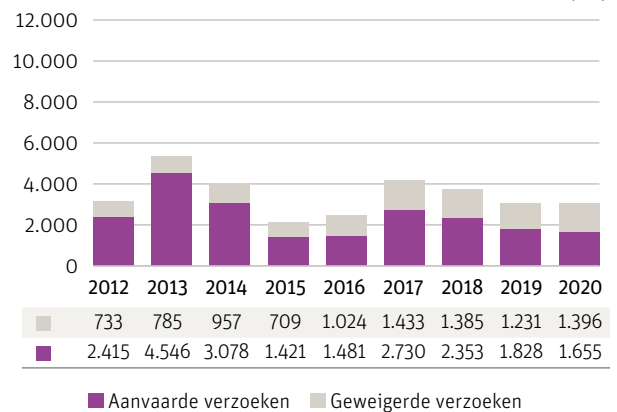
- Het aantal ingewilligde verzoeken was tussen 2018 en 2019 sterk gestegen (+53%), maar daalde in 2020 opnieuw naar een vergelijkbaar niveau als in 2018. De geweigerde verzoeken volgden dezelfde trend.
- De voornaamste landen waarnaar België verzoeken tot overname/terugname verstuurd zijn Duitsland (19%), Frankrijk (15%), Italië (14%) en Spanje (11%).
- De afgelopen jaren is het aantal door België verstuurde en door Spanje aanvaarde Dublin-verzoeken opvallend gestegen. Die waren immers goed voor 28% van de 7.058 in 2019 aanvaarde verzoeken. In 2020 waren de door Frankrijk aanvaarde verzoeken het talrijkst (18% van de 3.813 aanvaarde verzoeken).

Effectieve inkomende en uitgaande transfers vanuit of naar België

In 2020 ontving België van andere lidstaten ongeveer 1.655 Dublin-verzoeken die zijn aanvaard, 1.396 verzoeken werden afgewezen. Deze cijfers vertonen de afgelopen jaren een lichte daling.

Aantal door België van een lidstaat ontvangen verzoeken naargelang zij door België werden aanvaard of geweigerd

- Het aantal door België ontvangen Dublin-verzoeken ligt lager dan het aantal door België verstuurde verzoeken.
- Het aantal inkomende verzoeken is de afgelopen jaren relatief stabiel gebleven (tussen 3.000 en 4.000 per jaar sinds 2017). De voornaamste landen die verzoeken tot overname/terugname aan België richten zijn Frankrijk (43%) en Duitsland (28%).